

§ 53.

Har K oberen ikke inden et Aar efter Gjenstandens Overgivelse til ham meddelt S elgeren, at han vil paaberaabe sig en Mangel, kan han ikke senere gj ore den gjældende, medmindre S elgeren har paa- taget sig at indestaa for Gjenstanden i l engere Tid.

§ 54.

De i §§ 51, 52 og 53 givne Bestem- melser om Tab af K oberens Ret til at paaberaabe sig Mangler kommer ikke til Anvendelse, naar S elgeren har handlet svigagtig, eller han har gjort sig skyldig i grov Uagtsomhed, og denne medf orer stor Skade for K oberen.

Bestemmelser for Tilfælde, hvor Gjen- standen afvises, eller K ob et h eves.

§ 55.

Er K oberen kommet i Besiddelse af Gjenstanden, og vil han afvise den, pligter han at drage Omsorg for den og kan hos S elgeren kræve Erstatning for derved voldte Omkostninger. De i §§ 34 og 35 givne Regler finder tilsvarende Anvendelse

§ 56.

Er i Tilfælde af Gjenstandens Forsen- delse K oberen sat istand til paa Bestem- melsesstedet at komme i Besiddelse af Gjenstanden, og vil han afvise den, pligter han for S elgerens Regning at tage den i sit V erge.

Dette gj elder dog ikke, hvis S elgeren selv er tilstede paa Bestemmelsesstedet, eller hvis Ih endehaver af Konnossement eller anden Person, som paa S elgerens Vegne kan tage sig af Gjenstanden, er til- stede der, eller hvis K oberen ikke kan faa Gjenstanden i sit V erge uden at betale K obesummen eller paadrage sig anden v esentlig Omkostning eller Ulempe.

Naar K oberen har taget Gjenstanden i sit V erge, kommer Reglerne i foregaaende Paragraf til Anvendelse.

§ 57.

H eves K ob et, har S elgeren ikke Ret til at faa Gjenstanden tilbage, medmindre

53 §.

Har k oparen ej inom ett  r fr an det godset af honom mottagits gifvit säljaren meddelande, att han vil tala   fel eller brist, hafve sin talan förlorat, utan så är att säljaren  tagit sig att jämväl efter nämnda tid svara för godset.

54 §.

Hvad i 51, 52 och 53 §§  r stadgadt om förlust af rätten att tala   fel eller brist  ge ej tillämpning där säljaren svik- ligen förfarit, ej heller där han visat grof vårdslöshet och felet eller bristen länder k oparen till märklig skada.

Bestämmelser i fråga om afvisande af gods og h fvande af köp.

55 §.

Ar godset mottaget af k oparen, vare denne, så framt han vill enligt denna lag afvisa godset, pliktig att därom f r sälja- rens r kning taga vård, och njute han af säljaren ersättning för v rden. Hvad i 34 och 35 §§  r stadgadt i fråga om s ldt gods, som skall af säljaren vårdas f r k - parens r kning,  ge motsvarande tillämp- ning beträffande det gods k oparen efter ty nu är sagdt har i sin vård.

56 §.

Har gods, som blifvit f rs ndt till k - paren kommit honom till handa, och vill han det afvisa, vara han pliktig att för säl- jarens r kning taga det i sin besittning där sådant kan ske utan erläggande af köpe- skillingen, så ock eljes utan väsentlig kost- nad eller olägenhet. Hvad sålunda är stadgadt  ge dock ej tillämpning, så framt säljaren  r tillst des   bestämmelseorten eller där finnes någon, som på grund af konnossement eller eljes äger att för sälja- rens r kning omhändertaga godset.

Tager k oparen godset i sin besittning,  ge stadgandena i 55 § tillämpning.

57 §.

Varder köp h fdt enligt denna lag,  ge säljaren ej återbekomma godset, med mindre